

Local **Girona-Comarques**Meritxell Comas
GIRONA

REPORTATGE

■ Des que va en cadira de rodes, i ja farà 7 anys, Carla Giró (29 anys) només sent un *piropo* quan surt de nit: «Ets guapa de cara». Així, amb aquest matís. «De cara». I és que una cadira de rodes voreja l'epicentre d'una pista de ball, reconeix, «imposa»: «La cadira els frena, però amb el temps he descobert que l'única manera perquè un noi se m'acosti és cridar l'atenció amb una simpatia exagerada», confessa. «Si no fos perquè tinc una actitud oberta, no coneixeria mai ningú», afegeix. Quan aconseguix trencar aquest mur invisible, aflora una altra derivada: «No saben com tractar-me».

També ha provat sort a Tinder, on no s'ha volgut amagar. «M'he mostrat tal com soc, amb la cadira de rodes, perquè no vull enganyar a ningú», sentència. De fet, aquí va conèixer la seva exparella. «Les poques persones que m'escriuven fugien del compromís, però amb ell vam connectar de seguida i no li va importar que anés en cadira de rodes», recorda. De fet, era la seva primera parella des que un accident domèstic (va caure per una claraboia després d'enfilarse per a fer entrar el seu gat a casa) la deixés en cadira de rodes. A vegades, però, sentia comentaris que li ericaven la pell. «Persones de l'entorn de la meua exparella li deien: que bona persona que ets estant amb algú amb discapacitat», recorda. En aquest sentit, reconeix que «no tothom hi està disposat» i assegura que «la gent té la sensació que soc una càrrega i que m'hauran de cuidar tota la vida».

Però la cadira de rodes, admet, també li fa de filtre. «He après a distingir molt bé qui em convé de qui no», assegura Giró. Tot i això, defensa que «vull tenir una parella estable i ser mare, però en aquesta era de la superficialitat on tot passa pel físic és molt difícil que l'amor sigui correspost quan vas en cadira de rodes». «La discapacitat s'associa a quelcom lleig, però per què no pot ser una cosa preciosa també?», reclama.

Pel que fa a la sexualitat, lamenta que «hi ha molt poca informació sobre el sexe amb persones amb discapacitat» i fa una crida a «trencar estigmes»: «Hi ha persones que han d'anar a la biblioteca a buscar llibres que ho expliquin mínimament, i això no és just», denuncia.

Descobrir l'amor «de veritat»

Aquesta amarga carta del destí, però, també ha servit per a posar a prova la relació. És el cas del saltenc Pep Casellas (46 anys), que al 2011 li van diagnosticar esclerosi múltiple (amb un 65% de discapacitat), una experiència que li va fer descobrir «l'amor incondicional». De fet, només feia un any que havia conegut a la seva parella. «Tenia molta por, de la nit al dia van desaparèixer les que creia que eren les meves virtuts, compartim la passió per l'esport i de cop tot es va haver d'acabar, jo no volia ser una càrrega», recorda.

Lligar en l'era de la superficialitat. La discapacitat els va arribar d'un dia per l'altre, desafiant el món que coneixien. Amb 22 anys, quan Carla Giró començava a tastar la vida adulta, un accident domèstic la va deixar en cadira de rodes. Tot i que no ha renunciat a sortir de nit, ja només sent un 'piropo': «Ets guapa de cara». Lamenta que la discapacitat «frena» i que «és molt difícil que l'amor sigui correspost quan vas en cadira de rodes».

Amor i discapacitat: un «match» que no sempre arriba

► Per Pep Casellas i Tango Sánchez, diagnosticats d'esclerosi múltiple, la malaltia ha estat un punt d'inflexió per a descobrir els límits de l'amor, dues històries d'èxit i de superació

► **TESTIMONIS.** 1 El saltenc Pep Casellas, diagnosticat d'esclerosi múltiple, amb la seva dona i el seu fill 2 Carla Giró, acompanyada d'una amiga, en una discoteca 3 La saltenca Tango Sánchez amb la seva actual parella, que ha conegut a través d'una app de cites

«Ser jo», la recepta per lligar Després d'anys intentant encaixar en els canons de bellesa «90-60-90», la saltenca Tango Sánchez (54 anys), que fa 4 anys que va en cadira de rodes a causa d'una esclerosi múltiple, ha optat per ser ella mateixa. «Quines possibilitats té de trobar parella una dona que per

una persona sana que és com si també tingués esclerosi múltiple, però l'acompanya perquè t'estima de veritat», celebra. «Si no m'haguessin diagnosticat la malaltia, segurament la nostra relació hauria estat una altra», conclou.

«Ser jo», la recepta per lligar

Després d'anys intentant encaixar en els canons de bellesa «90-60-90», la saltenca Tango Sánchez (54 anys), que fa 4 anys que va en cadira de rodes a causa d'una esclerosi múltiple, ha optat per ser ella mateixa. «Quines possibilitats té de trobar parella una dona que per

Carla Giró lamenta que «la gent té la sensació que soc una càrrega i que m'hauran de cuidar tota la vida»

Diu que «hi ha molt poca informació sobre sexe amb persones amb discapacitat» i fa una crida a trencar estigmes

molt que s'esforci en maquillar-se cada dia es va deteriorant més, té una talla 48, comença a no veure-hi bé i necessita audiòfons?», es pregunta. Així que va optar per ser ella mateixa i aparcar els complexos i les comparacions. «Vaig decidir ser llesta, grassa i divertida, i resulta que això, sense saber-ho, agradava», explica. Només va necessitar un perfil a l'app de cites Badoo per a conèixer la seva actual parella. «La discapacitat és una enorme barrera per a trobar parella i, com que perds l'esperança, arribes a pensar que mai tindràs possibilitats». Ara, celebra, és «feliç».